

САГАН К.С., студент, НУДПСУ
ХОМЕНКО Ю.М., студент, НУДПСУ

ВПЛИВ ОПОДАТКУВАННЯ НА ІНВЕСТИЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ

В розвитку економіки будь-якої країни інвестиції займають важливе місце, збільшуючи темпи економічного зростання, обумовлюючи структурні зрушення, що відбуваються в економіці та інвестуванні, сприяють підвищенню конкурентоспроможності підприємств і життєвого рівня населення. Інвестиційна активність економіки має велике значення для підвищення виробничого потенціалу країни і формування дохідної бази бюджету.

У сучасних умовах господарювання підвищується значення впливу держави на інвестиційну діяльність. Одним з основних засобів такого впливу є оподаткування.

Проблема визначення ролі та місця системи оподаткування в механізмі стимулювання інвестиційної діяльності і сьогодні є об'єктом дослідження багатьох науковців, зокрема таких, як Колесник В., Коновалова Т., Кузьміна Н., Москалюк Н., Савченко А., Чорний А., Янєль Ю. та ін.

На сьогодні, у зв'язку з реформування податкової системи України, актуальним є дослідження ефективності її дії на інвестиційну активність підприємств, а також вироблення пропозицій, спрямованих на вдосконалення податкових інструментів, стимулюючих інвестиційну діяльність підприємств.

Традиційно вважається, що за допомогою податків держава може регулювати інвестиційні процеси як за рахунок впливу на рівень короткострокових та довгострокових заощаджень, так і за допомогою політики пільг та стимулів для вирішення певних інвестиційних завдань[1].

У 2011 році було Верховною Радою України прийнято Закон України № 4057-VI "Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання інвестицій у вітчизняну економіку"[2]. Положення закону спрямовані на створення привабливого інвестиційного клімату через звільнення від оподаткування доходів, які виникають у разі валютних коливань при внесенні інвестицій, виражених в іноземній валюті; скасування необхідності сплати авансового внеску з податку на прибуток для підприємств, прибуток яких звільнено від

оподаткування; надання можливості погашення концесіонерами податкового боргу та перераховування в їх розпорядження сум надміру сплачених та невідшкодованих податків (зборів) підприємств державної чи комунальної форм власності, переданих у концесію; стимулювання виробництва та застосування генеруючого обладнання для виробництва електроенергії з відновлювальних джерел енергії.

Ще одним стратегічним кроком у напрямку покращення інвестиційного клімату став Закон України «Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць»[3], який набрав чинності у 2013 році. Закон визначає основи державної політики в інвестиційній сфері протягом 2013 - 2032 років щодо стимулювання залучення інвестицій у пріоритетні галузі економіки та спрямований на створення умов для активізації інвестиційної діяльності шляхом концентрації ресурсів держави на пріоритетних напрямках розвитку економіки з метою створення нових робочих місць, розвитку регіонів.

Завдяки проведенню податкової реформи в Україні поступово скорочується рівень податкового навантаження, і про це свідчать показники рейтингу Doing Business, які досліджуються Міжнародною фінансовою корпорацією. Згідно рейтингу 2013 року за субіндексом «Сплата податків» Україна не лише покращила свої позиції на 18 місць, а й потрапила до десятки країн-найбільших реформаторів даної сфери діяльності за останні 7 років - 6 місце. Так, за даний період Україна наблизилась до оптимального значення на 31 в.п. (з 16% до 47% від оптимального значення)[4].

У майбутньому податкова та митна політика мають бути спрямовані на:

- виділення переліку найбільш важливих для економічного розвитку країни галузей, що потребують значної державної підтримки у вигляді податкових пільг та податкових канікул;

- скорочення деяких операцій, що призводить до зменшення податкового навантаження;

- вдосконалення механізму ввезення на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих до них, матеріалів для реалізації інвестиційних проектів;

- удосконалення дозвільної системи, ліцензування, адміністративних послуг, започаткування та ліквідації бізнесу,

державного нагляду та контролю, технічного регулювання, формування митних процедур.

Отже, сьогодні сміливо можна говорити, що завдяки проведенню податкової реформи в Україні поступово створюються умови, які спрямовані на створення привабливого інвестиційного клімату. Але актуальним все ж таки залишається питання удосконалення правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів, які сприятимуть покращенню інвестиційного іміджу України та збільшенню обсягів залучення іноземних інвестицій та капітальних інвестицій в її економіку.

Список літератури: 1. Пророк Р.В. Система податкового стимулювання інвестиційної та інноваційної сфер діяльності у промисловості -2010.- №9.-с.9-15. 2. Закон України від 17.11.2011№ 4057-VI «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо стимулювання інвестицій у вітчизняну економіку»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4057-17> 3. Закон України від 06.09.2012 № 5205 «Про стимулювання інвестиційної діяльності у пріоритетних галузях економіки з метою створення нових робочих місць»: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5205-17> 4. [Електронний ресурс].– Режим доступу: <http://russian.doingbusiness.org>

БИЧКОВА А.О., студент, м. Харків, ХНПУ ім. Г.С.Сковороди

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТУВАННЯ В ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ У НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Одним із факторів ефективного використання виробничих ресурсів та економічного зростання національної економіки є людський капітал, під яким розуміємо комплекс сформованих та розвинутих унаслідок інвестицій продуктивних здібностей, особистих рис, мотивацій індивідів, що перебувають у їхній власності, використовуються в економічній діяльності, сприяють зростанню продуктивності праці і завдяки цьому впливають на зростання доходів свого власника та національного доходу [1]. До основних форм людського капіталу відносять: витрати на освіту, охорону здоров'я та виховання дітей, витрати на географічну мобільність, пошук економічно значимої інформації, знання, накопичення виробничого досвіду, посилення мотивацій працівників до підвищення якості своєї роботи.

Формування людського капіталу створюється за рахунок державних та приватних інвестицій. За своєю природою, інвестиції в людський капітал являють собою «будь-яку дію, яка